

Szüleim

[2014. július]

Ketten úgy összeöregedtek
már száznyolcvan évesek lettek
kicsik úgy összetöpörödtek
istenem mennyit tettek-vettek

sorsukat elfogadva éltek
mindig a holnapokba néztek
de kikezdték őket az évek
gondok mik rájuk nehezedtek

belefáradtak már a korba
zsákjukban nem maradt csak korpa
az élet végül is banális
lehet az asztalon banán is

hagyatékolnak hetente
véssétek fel az egekre
úgy lenne ahogy lehetne
isten ha csodát tehetne

minden reményük parányi
el kell bennünket kapálni
de legyen a kertünk bevetve
mielőtt a kaszás keresne

maholnap én is bottal járok
öreg vagyok s ők aggastyánok
kerüljön el minket az átok
imádkozzuk a miatyánkot

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Ferencz Imre

Látó Szépirodalmi Folyóirat